

under Hensyntagen til Familiens og Husstandens Størrelse og de økonomiske Forhold kan bevilges gifte Invalider og Invalider, der fører selvstændig Husstand, 3—6 Kr. pr. Dag og ugifte uden selvstændig Husførelse indtil 3 Kr. pr. Dag.

Fastlønnede Tjenestemænd og Personer i faste Stillinger har, saalænge de modtager deres Løn uden Afkortning, ikke Krav paa Dagpenge.

§ 19.

Erstatningsstykker til Legemsdele, ortopædiske og andre Hjælpemidler skal tilstaaes i det nødvendige Antal; de maa være tilpassede de Krav, som den Skadelidtes Beskæftigelse stiller.

Invaliden har endvidere Krav paa at faa disse Hjælpemidler istandsatte og erstattede, naar deres Ubrugbarhed eller Tab ikke skyldes Misbrug, Forsæt eller grov Uagtsomhed.

Tilstaaelsen af Hjælpemidlerne, der leveres efter derom fremsat Begæring, kan gøres afhængig af, at Invaliden lader dem prøve paa sig og tilpasse, eller for at gøre sig fortrolig med Brugen af dem, underkaster sig en foreskreven Uddannelse.

Nye Hjælpemidler kan i Almindelighed kun forlanges leveret, naar de ubrugelige, som skal erstattes, samtidigt leveres tilbage.

§ 20.

De med Lægebehandlingen samt med Forsyningen med Proteser m. m. forbundne nødvendige Rejseomkostninger inkl. Udgifter til Forplejning og Logis godtgøres Invaliden.

Ligeledes erstattes de Invaliden ved Indsendelsen af Proteser m. m. til Istandsettelse paaførte Porto- eller Fragtudgifter.

§ 21.

Ved en Invalids Indlæggelse paa en kommunal Helbredelsesanstalt maa der højst beregnes samme Betaling som for Patienter, der indlægges for privat Regning.

Sker Indlæggelsen paa en af Staten eller med Statstilskud drevne Helbredelsesanstalt, maa der ikke beregnes højere Betaling end for Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser.

§ 22.

For saa vidt en Invalid er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, er Sygehjælp for den af Nævnet anerkendte Invaliditet og dens Følger Sygekassen uvedkommende i det Omfang, som den ydes efter nærværende Lov, hvorimod Kassen iøvrigt er pligtig til at yde Invaliderne sædvanlig vedtægtshjemlet Sygehjælp.

IV. Forsørgelsen af efterladte.

§ 23.

Efterladteforsørgelse, der altid er betinget af Trang, omfatter:

- a) *Krigsenkeforsørgelse*, som tilstaaes Enker efter Personer, der er dræbte eller dødelig saarede under Krigstjenestens Udførelse, eller hvis Død skyldes en ved Krigstjenesten paadraget Skade, i sidste Fald dog kun saafremt Ægteskabet er indgaaet inden Udløbet af 10 Aar efter, at Invaliditeten er paadraget.

Kan et bestemt Tidspunkt for Skadens Paadragelse ikke paavises, regnes 10-Aars-Fristen fra Mandens Hjemsendelsesdag eller Hjemkomsten fra Fangenskab,